

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Milana Taubera a Mgr. Gabriely Bašné ve věci

žalobce:

D. Z.

bytem X, X

zastoupen advokátem Mgr. Janem Boučkem

sídlem Opatovická 1659/4, Praha 1

proti

žalovanému:

Magistrát hlavního města Prahy

sídlem Jungmannova 35/29, Praha 1

o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu správního orgánu

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

I.
Základ sporu

1. Žalovaný uskutečnil kontrolu žalobce zahájenou dne 15. 11. 2017 v 10:58 hod., v místě: Dačického 15, Praha 4, a ukončenou posledním kontrolním úkonem dne 28. 11. 2017. Jako kontrolující osoba kontrolu provedla Bc. J. H. při výkonu státního odborného dozoru v silniční dopravě, přičemž byl o výsledku kontroly vypracován protokol o kontrole č. T/20171115/2/Ht ze dne 28. 11. 2017.
2. Kontrola proběhla při výkonu státního odborného dozoru v silniční dopravě podle § 34 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, ve věci dodržování zákona v návaznosti na vyhlášku č. 478/2000 Sb., kterou se provádí zákon o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, při provozování taxislužby na území hl. m. Prahy

II.
Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Uvedenou kontrolu žalobce napadá žalobou a spatřuje v ní nezákonný zásah zaměřený přímo proti žalobci, přímo zkracující žalobce na jeho právech.
4. Nezákonnost kontroly spatřuje žalobce v tom, že kontrolu neprováděl v celém rozsahu kontrolující (tedy fyzická osoba, kterou k tomu kontrolní orgán pověřil), ale kontrola (resp. její důležitá součást) byla vykonávána přizvanými osobami, kterými byli A. I., O. T. a A. K., přičemž tyto přizvané osoby byly předem úkolovány kontrolním orgánem při plánování kontrolní činnosti, započaly kontrolu, prováděly část kontroly a kontrolní orgán následně využil jejich záznam z kontrolní jízdy jako nedílnou přílohu k protokolu o kontrole, čímž povyšuje jejich zjištění na roveň zjištění kontrolující osoby a považuje takové záznamy z kontrolní jízdy za součást protokolu o kontrole, což je dle názoru žalobce v rozporu se zákonem č. 255/2012 Sb., kontrolní řád (dále jen „kontrolní řád“), zejména v rozporu s jeho § 6, který upravuje institut přizvané osoby.
5. Žalobce v této souvislosti dále namítá, že vždy je nutné, aby úkony dle kontrolního řádu činil kontrolní orgán prostřednictvím kontrolující osoby, nikoliv prostřednictvím přizvané osoby; tyto přizvané osoby se mohou účastnit kontrolního úkonu pouze za účasti kontrolující osoby, nemohou vykonávat samostatně kontrolní úkon. Nadto má žalobce za to, že přizvané osoby neměly žádné konkrétní pověření k přizvání k této kontrole žalobce. Není možné se spokojit s obecným přizváním k neurčitému počtu kontrol, které nejsou ještě v době vydání pověření známy, nadto vydaným nepříslušným odvětvovým kontrolním orgánem bez odkazů na jednotlivá zákonná zmocnění.
6. V případě žalobce se jednalo o kontrolní nákup (utajený nákup) a o zjišťování, zda vozidlo žalobce splňuje podmínky pro označování a vybavení vozidel taxislužby. Takové kontrolní úkony nemohou provádět přizvané osoby. V opačném případě se zcela stírá rozdíl mezi kontrolující osobou a přizvanou osobou.
7. Žalobce proto navrhuje, aby soud určil, že kontrola provedená vůči němu Magistrátem hlavního města Prahy zahájena dne 15. 11. 2017 v 10:58 hod., v místě: Dačického 15, Praha 4, a ukončená posledním kontrolním úkonem dne 23. 10. 2017, kterou formálně provedla Bc. J. H. při výkonu státního odborného dozoru v silniční dopravě, přičemž byl o výsledku kontroly vypracován protokol o kontrole č. T/20171115/1/De ze dne 28. 11. 2017, byla nezákonná.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

8. Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaný uvádí, že přizvání určité osoby je záležitostí kontrolního orgánu a jím přizvaná osoba se může na kontrole podílet pasivně (pouze sledovat průběh kontroly) nebo aktivně, prováděním jednotlivých kontrolních úkonů. Žalovaný je tak přesvědčen, že využívání přizvané osoby k provádění kontrolních jízd není nezákonné, kontrolní řád tuto možnost nezakazuje, ale právě naopak přímo připouští, přičemž využití přizvaných osob při výkonu státního odborného dozoru v silniční dopravě je více než účelné, především z důvodu neprozrazení, že se jedná o kontrolní jízdu. Rozhodnutí, zda a jaké osoby budou ke kontrole přizvány, závisí zcela na uvážení kontrolního orgánu. Jedinou podmínkou je vazba jejich účasti na splnění účelu kontroly. Podstatou kontrolní činnosti v režimu kontrolního řádu je zdokumentovat standardní chování kontrolované osoby. Tím tak dojde k simulaci reálné jízdy, tak jako by řidič přepravoval běžné zákazníky, a může tedy být zkontrolováno, zda za takové situace budou splněny všechny zákonné požadavky při přepravě osob. Skutečnost, že žalovaný před provedením kontrolní jízdy instruoval přizvanou osobu, považuje žalovaný za zcela legitimní s ohledem na to, aby se přizvaná osoba zaměřila na kontrolou sledovaný účel a cíl. Kontrolní řád nestanoví povinnost, aby kontrolní jízdu vykonal vždy jen kontrolní pracovník.
9. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.
10. V replice žalobce konstatuje, že žalovaný si vadně a nepřiměřeně extenzivně vykládá kontrolní řád. Přizvaná osoba se kontroly může účastnit, jen má-li zvláštní znalosti či schopnosti, kterými nedisponuje kontrolní orgán.

III.

Posouzení žaloby

11. Soud rozhodl ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
12. Žaloba není důvodná.
13. Soud předesílá, že ve skutkově a právně obdobné věci již rozhodoval jedenáctý senát zdejšího soudu dne 26. 2. 2018 pod sp. zn. 11 A 169/2017 a kasační stížnost proti jeho rozsudku byla jako nedůvodná Nejvyšším správním soudem zamítnuta rozsudkem ze dne 22. 5. 2018, č. j. 8 As 35/2018-51. Pátý senát se s obsahem odůvodnění rozsudku jedenáctého senátu zcela ztotožňuje a níže přebírá jeho rozhodovací důvody.
14. Z obsahu správního spisu soud shledal, že jeho součástí jsou pověření přizvané osoby ze dne 2. 1., resp. 6. 4. 2017 k účasti na kontrole pro O. T., A. K. a A. I., zaměstnance hlavního města Prahy. Dle pověření je přizvaná osoba oprávněna provádět kontrolní jízdy vozidly taxislužby, v rámci kterých bude sledovat plnění zákonných povinností řidiče vozidla taxislužby. Jedná se zejména o zaznamenání místa a času zahájení a ukončení přepravy, identifikaci vozidla, dopravce a řidiče, umístění taxamtru a jeho funkčnost v průběhu jízdy, okolnosti a způsob požadavku na úhradu jízdného, skutečně uhrazené částky a dokladu o výši jízdného; přizvaná osoba byla v pověření ve smyslu § 6 odst. 2 kontrolního řádu poučena o svých právech a povinnostech při účasti na kontrole. Ve správním spisu jsou dále založeny záznamy z kontrolní jízdy ze dne 15. 11. 2017 sepsané všemi přizvanými osobami a protokol o kontrole č. j. T/20171115/2/Ht ze dne 28. 11. 2017; z tohoto protokolu je zřejmé, že kontrolující osobou byla Bc. J. H. a kontrolní jízdu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

provedli A. I., A. K. a O. T. Na CD nosiči vloženého do správního spisu jsou pak mimo jiné uloženy fotografie z kontroly a výpis ze živnostenského rejstříku žalobce.

15. Z podané žaloby je zřejmé, že žalobce spatřuje nezákonný zásah v zahájení a provedení kontroly zahájené dne 15. 11. 2017 v 10:58 hod. a ukončené posledním kontrolním úkonem dne 28. 11. 2017, kterou formálně provedla Bc. J. H. při výkonu státního odborného dozoru v silniční dopravě, přičemž byl o výsledku kontroly vypracován protokol o kontrole č. T/20171115/2/Ht ze dne 28. 11. 2017.
16. Při tvrzení o nezákonnosti provedené kontroly vychází žalobce z přesvědčení, že kontrolu může provádět pouze fyzická osoba, kterou k tomu kontrolní orgán pověřil (kontrolující). Nezákonnost spatřuje v tom, že kontrolující osoba neprováděla kontrolu v celém rozsahu, ale kontrola, resp. její důležitá část, byla prováděna tzv. přizvanými osobami.
17. Účast přizvaných osob na kontrole upravuje § 6 kontrolního řádu, podle kterého může kontrolní orgán k účasti na kontrole v zájmu dosažení jejího účelu přizvat fyzickou osobu. Kontrolní orgán vystaví přizvané osobě pověření a poučí přizvanou osobu o jejích právech a povinnostech při účasti na kontrole. Práva a povinnosti kontrolované osoby a povinné osoby vůči přizvané osobě se řídí přiměřeně ustanoveními tohoto zákona o právech a povinnostech kontrolované osoby a povinné osoby vůči kontrolujícímu.
18. V projednávané věci byly přizvané osoby výslovně pověřeny ke konkrétním činnostem prováděným při kontrole, tedy k provedení kontrolní jízdy s tím, že účelem tohoto pověření bylo zajištění objektivních výsledků, čehož může být dosaženo pouze tehdy, je-li minimalizováno riziko manipulace s objektem kontroly, což znamená, že řidič by neměl vědět, že právě přepravuje kontrolní pracovníky a že probíhá kontrolní jízda. K využití osob, které nejsou kontrolujícími osobami, se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 11. 2005, č. j. 2 Afs 104/2005-81: *Obzvláště efektivní kontrolu a případný následný postih nezákonného jednání lze provést právě s pomocí osob budících dojem cizinců nebo nejlépe s pomocí cizinců samotných, kteří s orgány provádějícími cenovou kontrolu spolupracují. Praxe, kdy kontrolní jízdu provedou externí pracovníci a jimi získané informace jsou použity ve správním řízení s osobou, již je porušení cenových předpisů kladeno za vinu, je (za předpokladu dodržení příslušných ustanovení správního řádu) v souladu se zájmem na dostatečném zjištění skutkového stavu věci. Informace získané touto cestou zásadně mohou být dostatečným podkladem pro uložení sankce podle zákona o cenách a obecně vzato je postup jejich získávání v souladu se základními principy správního řízení.*
19. Městský soud dospěl k závěru, že v projednávané věci bylo zajištění účasti pověřených přizvaných osob zcela na místě, neboť smyslem kontroly bylo zjištění objektivního skutkového stavu a takové informace mohly být zjištěny pouze za účasti osob, které nebyly žalobci známy jako osoby kontrolující. V kontrolním řádu nikde není stanoveno, že by přizvaná osoba mohla vykonávat svá práva vůči kontrolované osobě jen současně s kontrolujícím, proto soud neshledal nezákonný postup, při kterém přizvané osoby prováděly kontrolní jízdu a při ní činily zjištění, ke kterým byly pověřeny. Z protokolů je patrné, že vlastní kontrola byla provedena za přítomnosti hlídky městské policie a pracovníka Magistrátu hlavního města Prahy. Nelze shledat důvodným ani tvrzení žalobce, že přizvané osoby nemohly provádět kontrolní jízdu a kontrolní nákup, protože tyto úkony mohl vykonávat pouze kontrolující. Jak již soud výše uvedl, k provedení dostatečně efektivní kontroly slouží právě možnost využití pověřených přizvaných osob, které nejsou

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

kontrolovanému známy, v důsledku čehož lze předpokládat, že kontrolovaná osoba o provádění kontrole nebude vědět a kontrolní zjištění budou zcela objektivní.

20. Důvodná není ani námitka žalobce, že mu nebylo předloženo pověření cestujících k provedení kontrolní jízdy, neboť pokud by se přizvané osoby před provedením kontrolní jízdy prokázaly pověřením, došlo by tím ke zmaření účelu provádění kontroly. Žalobce (resp. jeho řidič) navíc o předložení pověření přizvaných osob nepožádal ani po provedení kontrolní jízdy, a proto přizvané osoby nebyly povinny pověření kontrolované osobě předložit.
21. Ani námitka žalobce, že přizvané osoby neměly žádné konkrétní pověření k přizvání ke konkrétní kontrole žalobce, není důvodná, neboť ze správního spisu je patrné, že každá z přizvaných osob byla pověřením Magistrátu hlavního města Prahy přizvána k účasti na kontrole. Z pověření je patrné, že přizvaná osoba byla oprávněna provádět kontrolní jízdy vozidly taxislužby i to, jaké úkony byla oprávněna v rámci této kontrolní jízdy provádět. Z logiky věci vyplývá, že pověření nemohlo být vystaveno na konkrétní jízdu, neboť v době vyhotovení pověření nemohl kontrolní orgán vědět, které konkrétní vozidlo a kterého konkrétního řidiče taxislužby bude kontrolováno a tedy ke které jednotlivé kontrole bude pověřená osoba přizvána.
22. Pokud jde o námitky týkající se formálních náležitostí pověření, soud konstatuje, že pověření přizvaných osob obsahuje odkaz na § 6 kontrolního řádu, tudíž není pravdivé tvrzení žalobce, že pověření neobsahuje odkaz na příslušné zákonné ustanovení. Rovněž je z pověření naprosto nepochybné, že byla vydána Magistrátem hlavního města Prahy, tedy příslušným orgánem, neboť magistrát je kontrolním orgánem v oblasti silniční dopravy [§ 34 odst. 1 písm. a) a odst. 3 zákona č. 111/1994 Sb. ve spojení s § 1 odst. 1 kontrolního řádu].

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

23. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
24. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. června 2018

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.